

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 28. Regis Edgari Pœnitentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

§ XXVIII.

*Regis Edgari Pœnitentia.*Sæculum X.
A. C. 969.

Nunquam, quantum Archiepiscopus in Regem posset, magis apparuit, quam in sequente casu. Cum Edgarus ad Monasterium mulierum Wiltoniense divertisset, in amorem cujusdam nobilis eximia corporis specie virginis, quæ inter moniales sæculari habitu nutriebatur, ita effusus est, ut eam sibi ad secretius colloquium adduci juberet. Illa, cum missos a Rege sequeretur, pertimescens, quod sibi futurum erat, alterius Sanctimonialis monasticum velum capiti proprio imposuit, quod crederet, non ausurum Regem pudicitiaæ suæ insidiari, si more Virginum Deo Sacrarum velatam intueretur. At ille venientem conspiciens, *quam subito, inquit, Monialis effecta es?* simul capitis velamen, puella frustra reluctante, detrahit, & tandem impudicis votis potitur. Hac lascivia in vulgus sparsa, eo majus scandalum fuit, quod Rex legitimam uxorem haberet. Sanctus vero Dunstanus, cum factum turpe ingenti animi dolore percepisset, ad Regem se contulit, quo manum venienti, ut solebat, porrigente & in solium elevare volente, retracta dextra indignans ait: *Tu Pontificis manum audes contingere, qua in Altari filium*

*Alia vit.
n. 38.*

Hh 4

Virgi-

Sæculum X. *Virginis immolat, tu, inquam, manum*
A C. 969. *impuram extendis, postquam Sacram Vir-*
ginem Deo rapuisti. Creatoris Sponsam
violasti, & jam inani obsequio Sponsi Di-
vini amicum mitigari posse putas. No-
lo illius esse amicus, cui Christus fuerit
inimicus.

Rex ignorans, quod admissum flagitium ad aures Episcopi pervenisset, his verbis quasi tonitruo perterritus pedibus Dunstani prosternitur, scelus flebili voce fatetur, veniam supplex rogat. Quod ut vidit Pontifex expavit, perfusumque lacrymis Regem, & ipse fletu madens e terra levavit. Deinde cum leniore vultu illius peccati magnitudinem exposuisset, & paratum ad suscipiendam poenitentiam reddidisset, septennalem injunxit; quo toto tempore coronam Regiam in capite non gestaret, bis in qualibet septimana jejunaret, elemosynas largissime daret. Præterea præcepit, ut Rex Monasterium virginum fundaret, quo pro una Deo erepta plures alias restitueret. Clericos pessimæ vitæ ex Ecclesiis pelleret, & Monachos introduceret. Leges Reipublicæ utiles & Deo acceptas ederet, ad quas servandas Subditos in toto regno suo severe compelleret. Omnia sibi injuncta accurate peregit Rex, cumque septennium fuisset elapsum, & completum poenitentiae tempus

pus, Episcopos omnes, Proceres, Abba-
 tes regni sui convocavit, cunctisque &
 populo præsentibus & hilariter plauden-
 tibus S. Dunstanus coronam Principis ca-
 piti rursus imposuit. Tunc vero annus
 Salutis nongentesimus septuagesimus ter-
 tius agebatur.

Sæculum X.

A. C. 969.

Roger. p.

416.

§. XXIX.

Leges a Rege Edgardo editæ.

Plures Leges a Rege Edgardo editas ha-
 bemus, ad Rem Ecclesiasticam per-
 tinentes, quæ ad consummandam memo-
 ratam pœnitentiam promulgatæ viden-
 tur. Complectuntur vero inter alia Ca-
 nones seu Regulas, animarum Pastoribus
 datas, numero sexaginta septem, in qui-
 bus sequentia notatu digna sunt. Par-
 vuli post nativitatem suam intra noctes
 triginta septem baptizentur. Omnia
 Idololatriæ vestigia deleantur, Necro-
 mantia divinationes, carmina magica,
 cultus Divinus hominibus exhibitus.
 Nullus Sacerdos Missam sæpius in uno
 die quam ter ad summum celebret. Nul-
 lus Christianus cujuscunque generis san-
 guinem comedat. Presbyteri, cum po-
 puli eleemosynas in pauperes distri-
 buunt, Psalmos decantent. Sequuntur
 Regulæ de Confessione tam Confessariis
 quam Pœnitentibus traditæ. Tum For-
 mula confessionis generalis, & Canones

tom. 9. Conc.

p. 186.

n. 15.

n. 16.

n. 37.

n. 53.

n. 56.

p. 687.

Hh 5

pœni-